

Prenumerata:

Rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4
kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25,
miesięcznie kop. 75.

Za odnośnienie do domu dopłaca
się miesięcznie kop. 5.

Na prowincji i w Cesarstwie: koszt przesyłki pocztowej podane są w nagłówku numeru porannego.

Za granicą (z przesyłką jednorazową) miesięcznie rs. 1 k. 50
Oddzielna przedpłata na jedno
tylko wydanie *Kurjera* przyjmowa-
na być nie może.

Numer pojedynczy wieczorny
kop. 5; poranny w dni powszednie
k. 3 w niedziele i święta k. 5.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi i rozsyła się dwa razy dziennie na Warszawę i na prowincję. W niedziele i święta uroczyste wychodzi tylko rano, w poniedziałki i dni poświęczone tylko wieczorem.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY CZWARTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godz. 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godz. 10-ej rano do 1-ej w południe.

Ogłoszenia:

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia: za jeden wiersz pierwszy raz 2 kop., każdy następny raz 1 1/2 kop.

Ogłoszenia do *Kurjera Warszawskiego* przyjmuje także Biuro ogłoszeń Rajchmana i Frenclera ulica Senatorska 18.

— Z dniem jutrzejszym rozpoczyna się w kościele św. Marcina (po-augustjańskim) 40-godzinne nabożeństwo, stanowiące zakończenie ośmiodniowego odpustu Pocieszenia Matki Boskiej. Kazania jutro wypowiedzą: ks. Dębicki, wikariusz parafji św. Aleksandra, i ks. Pietrzykowski.

Przegląd polityczny.

Sejm chorwacki zamknięty został w dniu 31-y z. m. dekretem królewskim, który orzeka zarazem rozwiązanie takowego, ponieważ trzyletni okres prawodawczy ukończył się. Ten okres stanowić będzie na zawsze najsmutniejszą kartę w dziejach parlamentaryzmu chorwackiego, kartę, zabrudzoną karczemnym warcholstwem Starzewiczów, Tuskanów i innych, tyleż wartych koryfeuszów anarchji politycznej w trójjednym królestwie. Nie potępiamy temi słowy ideału narodowego chorwatów; sztandar niezawisłości, jaki w dłoniach swoich dzierży owa frakcja sejmowa, jest świętym sam przez się zawsze i wszędzie. Chodzi tylko o to, aby go czyste ręce trzymały. Otóż sztandar ten zabłoconym i zaszarganym został przez klikę opętanców, która nicosię swoją chroni pod jego majestat. Stronictwo polityczne, które trzyma się tej metody, co kilku Starzewiczów w sejmie chorwackim, nie ma prawa do żądania, aby liczone się z nim, jako z poważną siłą w narodzie. Program jego — wydzielenie trójjednego królestwa sławońsko-dalmatyńsko-chorwackiego ze związku krajów korony węgierskiej św. Szczepana — nie należy sam przez się ani do mrzonek, ani do niegodziwości. I owszem, jest to idea polityczna równiej wartości, jak inne, chociaż trudna do urzeczywistnienia. Ale przestaje ona być ideą i programem z chwilą, gdy porywa się do obrony jej taki parlamentarny zawalidroga, jak p. Starzewicz.

Dzięki to właśnie karygodnemu wicherzycielstwu tej „anarchicznej klikki,” plon pracy sejmu chorwackiego w ubiegłym, trzyletnim okresie prawodaw-

czym był tak nikłym, że wiceprezydent sejmu, p. Hrvát, w mowie, która stanowiła jej epilog, znalazł dwa ledwie jasne punkty na ciemniejszym widnokręgu, dwa ledwie czyny sejmu zagrzebskiego, które w historii kraju zdolają się upamiętnić. Jednym z nich jest ostateczne administracyjne wezwanie sławońsko-chorwackiego Pogranicza Wojskowego do macierzystego królestwa, drugim wymierzenie aktu sprawiedliwości, na którą wiek cały czekano, i wskrzeszenie autonomji serbskiego kościoła wschodniego w Chorwacji.

Rozchodząc się, sejm zagrzebski pożegnał serdecznie nowego bana hr. Kühna Hederwary, który podczas krótkiej swej działalności dotychczasowej złożył dowody energii i dobrych chęci dla kraju. Harmonji ostatnich chwil nie zamącił żaden już skandal ze strony dzikich patryotów, gdyż po wyprowadzeniu z sali obrad pp. Starzewicza i Tuskana przez żandarmerję, frakcja ich usunęła się i można było spokojnie dokończyć niemilosierne krzyżowanych i przerywanych aż dotąd prac sejmowych.

O ile dzienniki zbliżone do rządu francuskiego, a nawet niezawisłe republikańskie, w ostatnich dniach coraz żywciej wyrażają się o utorowaniu przez pana Ferry zbliżeniu Francji do Niemiec — jak gdyby gdzieś tam nad Renem nie leżały już Alzacja i Lotaryngja, wonne dotąd zapachem krwi, obficie przelanej — o tyle prasa orleańska nadzwyczaj chłodno i odpychająco traktuje sprawę owego „pojednania narodów”. Można by podejrzewać, że orleaniści wydali hasło spekulowania na patryotyzm francuski. Oto co pisze główny organ hr. Paryża, *Soleil*:

„Pytanie teraz, czy Francja zgodzi się na to, aby została pupilem Niemiec na Wschodzie azjatyckim, jak Austria jest nim od dłuższego czasu na wschodzie europejskim. Anglja niewygodną jest dla nas na morzach. Niemcy są wszakże niemniej niewygodni na stałym lądzie europejskim i wolno jest podnieść pytanie, czy istotnie leży to w interesie Francji, aby hegemonja na odległym Wschodzie dostała się w ręce mocarstwa, które od czasów Seda-

nu posiada hegemonję w Europie? Niemcy są dzisiaj sędzią rozjemczym Europy. Jest-li do życzenia aby zostały sędzią rozjemczym świata?”

Znany admirał angielski, sir Edmund Hornby, który przez dłuższy czas był prezydentem trybunału konsularnego w Chinach i Japonji, i uchodził przeto za gruntownego znawcę stosunków wschodnich, zamieścił w *Pall Mall Gazette* artykuł o zatargu francusko-chińskim, który z przyjemnością niewątpliwie odczytanym zostanie w Paryżu. Admirał Hornby, nie wchodząc w kwestję prawowitości pobudek, które skłoniły Francję do osiedlenia się w Tonkinie, wie tyle tylko, że chińczycy byli zawsze narodem dwujęzycznym, że zawsze łamali słowa i traktaty, że w razie zawierania przez Francję umowy z nimi, powinna się ona była ubezpieczyć wzięciem materialnego zakładu. Chiny, zdaniem admirała, nie mogą prowadzić skutecznej wojny z Francją i nie są one potęgą ani wojenną, ani morską, nie umieją wyzyskać własnych źródeł, a korupcja urzędników i brak patryotyzmu, tudzież finansowe wyczerpanie kraju unie możliwiają wszelki poważny opór. Admirał ostrze ga francuzów przed zajmowaniem miast i portów, a zwłaszcza przed akcją zaczepną przeciw Pekinowi. Takowa zmusiłaby co najwięcej dwór do opuszczenia stolicy. Miljonowe grody chińskie łatwiej zdobywać, aniżeli zdobyte utrzymywać w rękach. Najprostszą drogą do ugięcia chińczyków byłoby zajęcie wyspy Formosy i przywłaszczenie sobie całej, pobieranych przez rząd chiński. Obsadzenie bogatej wyspy, kędy setki pojmanych Europejczyków pędzi nędzny żywot w kopalniach, byłoby ze strony francuzów dziełem zasługi cywilizacyjnej.

Br. Z.

Negacyjna działalność.

Niedawno, z okoliczności zbliżających się wyborów parlamentarnych w Niemczech, pewna liczba posłów polskich z W. Ks. Poznańskiego i Prus Zachodnich,

Z Paryża.

Sposób kierowania balonami został wynaleziony! Areostat wzniosłszy się nad ziemię, poszedł w kierunku z góry oznaczonym i następnie wrócił do swego punktu wyjścia...

Niebawem zadziwi on bezczynnych paryżan, przybyć ma bowiem i zatrzymać się po nad Panteonem.

Sposób kierowania balonami trzymany jest w tajemnicy, a to w celu popsucia trochę krwi prusakom. To pewna, iż zmieni to bardzo wartość i doniosłość fortyfikacyj Metz i Strasburga. Wyobraźcie sobie na warcie żołnierzy, leżących na wznak i rozglądających się, czy nieprzyjaciół z nieba nie spada!... Jakiż przewrót w taktyce wojennej! Ziemia zostanie wzgardzoną, ludzie zabijają się będą na wysokościach tyśiąca dwustu stóp nad ziemią, a do zdawania sprawy z przebiegu bitew potrzeba będzie astronomów!... Jeden powiew wiatru zanieśie cały korpus armji z nad Renu do Japonji. Baterja dział spadnie na dachy katedry, blokada stanie się niepodobieństwem. Strażnicy celni pędzić będą życie w chmurach, a w dni burzy żołnierze straży pogranicznej spadać będą na swoje ziemskie stanowiska — z deszczem, przypominając sobą sławny ongi deszcz żab... Żegnajcie tunele!... Mosty nawet staną się zbytkiem nieużytecznym. W piękną letnią niedzielę paryżanie będą mogli jeździć na ostrzygi i chablis na szczyt góry Białej, a ludzie, przesładowani przez swoich wierzycieli, będą potrzebowali tylko wynająć balon na godzinę, aby się znaleźć u stóp Kordylierów. Nawet rozwód nie stanie się wcale koniecznym, gdyż kobieta będzie swobodną jak powietrze.

Michelet utrzymywał, iż ciało ptaka jest o wiele doskonałejsze niż nasze, i domagał się dla człowieka skrzydeł choć po za granicami życia ziemskiego. Nie wiem, jak dalece zostaniemy uskrzydleni po za grobem... To wiem jednak, iż będzie już z na-

szej strony bardzo pięknie, jeżeli zniszczymy wpływ przestrzni... tu na tym padole...

Mówią, iż Krzysztof Kolumb odkrył Amerykę, szukając kraju, któryby mógł na łono chrześcijańskie nawrócić. Tym razem cel byłby mniej humanitarny. Wynałazca chciał zniszczyć olbrzymią i potężną organizację pruską. Na ziemi armja niemiecka jest niezrównanej potęgi i karności, ale w powietrzu pozyciwi niemiaszkowicie będą często korzystali z okazji dla powędrowania do Ameryki, drwiąc sobie z komendy swoich generałów i oficerów. Ks. Bismark troszczy się mocno i zajmuje kolonizacją niemiecką. Balony wyjmą mu ten straszliwy cień z nogi: niezadługo będzie Niemców pełno wszędzie... wyjąwszy w Niemczech.

Niektórzy myśliciele niedalecy byli od uznania, iż istnieć musi pewne *maximum* wiedzy ludzkości i że ludzkość ta traci, co już wiedziała, odnajdując i znów traci, i tak aż do nieskończoności.

„Mało jest odkryć nowszych — mówił pewnego razu Adam Mickiewicz — o którychby nie można znaleźć śladów wzmianki w pismach najodleglejszej starożytności. W Pytagoresie jest mowa o niewzruszalności słońca i niejako zarodkowa myśl systemu solarnego Kopernika. Pyteasz, jeograf marsylijski, wspomina z wielu innymi, iż za oceanem musi być ląd stały, a nawet kilka okrętów burza tam kiedyś zaniosła. Jeden z pisarzy bizantyjskich wspomina, iż jakiś filozof w Konstantynopolu, żyjący w przyjaźni z wielkim dygnitarzem państwa, gdy się z nim potem poróżnił, trwożył go udanem trzęsieniem ziemi i za pomocą kociołka wody wrzącej trząsał domem całym. Owóż i maszyny parowe! Zda się, że pewna liczba prawd, których wiadomość dozwolona jest ludzkości, krążyła od wiecznych czasów po ludzkości, i że cały postęp, jakiśmy zrobili, zależy na tem, iż te prawdy coraz większej udzielają się masie”...

Inny filozof przypuszcza, iż Bóg, tak jak ojciec z synem postępując z ludzkością, czeka aż ona zdolną będzie do używania lecz nie nadużywania Jego darów,

i wtedy je dopiero jej zsyła. Gdyby tak było, byłibyśmy — sami niewiedząc o tem — bliżej doskonałości, albowiem jesteśmy w przededniu zwalczania jednego z najdotkliwszych braków natury ludzkiej. Mówią, że w więzieniu nie to cięży najbardziej, że się jest zamkniętym pomiędzy czterema ścianami (często zdarza się, że człowiek ze swojego mieszkania dłuższy czas nie wychodzi), ale to, że się czuje, iż chociażby największa była ochota... wyjść nie można. Ale od chwili, gdy będzie można wzbijać się w chmurę o pięćset mil oddalenia od ukochanych, będziemy się czuli blisko nich, nie dalej, jak gdybyśmy słyszeli ich rozmowę w drugim pokoju.

Franklin eripuit fulmen diis...

Swoją drogą będziemy mogli być piorunem rażeni, jak ów lord angielski, który przed kilkoma dniami zginął tą wielce dystyngowaną śmiercią; ale nad piorunem umiemy się zemścić, zamykając go w butelece.

Podobno to za pomocą elektryczności nagromadzonej kierować będzie można balonami!...

Człowiek zostanie panem jeszcze jednego żywiołu, niemniej jednak będzie on zawsze wielce marnem zwierzęciem, zawsze więcej będzie miał bólów niż rozkoszy, ale... postąpi jednym krokiem więcej ku ideałowi, którym jest: czuć się swobodnym, jak powietrze...

Wielbiciele pani Sand inaugurowali przed kilkoma dniami pomnik jej w la Châtre, w pobliżu tego No-hant, które wslawiła.

Aimé Millet przedstawił ją siedzącą, zamysloną i napół uśmiechniętą, z piórem w ręku.

Większa część mówców, którzy przemawiali przy tej uroczystości, chwaliła p. Sand taką, jaką była schyłku życia: p. Sand rozpozgodzoną, spokojną...

Z pewną kokieterją związano inaugurację pomnika Jerzego Sand z ukazaniem się na widok publiczny ostatniego tomu jej korespondencyjki. Na tem miejscu zdawałem już sprawę ze wszystkich tomów poprzednich. I ten ostatni też jest przepelniony wiel-

którzy dotychczas zaszczytnie piastowali godność reprezentantów kraju, oświadczyła swoim wyborcom, iż mandatów nadal nie przyjmie, gdyż postanawia usunąć się od życia publicznego.

Pisma poznańskie wystąpiły na razie z surową i słuszną naganą takiego ustępowania z zajmowanego posterunku, zastanawiały się jednak także nad przyczynami tego smutnego objawu i doszły do przekonania, iż jednym z głównych, jeżeli nie jedynym powodem tej zamierzonej abstencji były jadowite i uszczypliwe wycieczki, jakich posłowie ci byli przedmiotem w jednym z pism poznańskich.

Z tego powodu *Dziennik poznański* wystąpił z artykułem p. n. „Trąd naszego organizmu”, w którym zasłużenie piętnuje negacyjną działalność takich organów, a *Kurjer poznański*, nie zgadzający się w wielu rzeczach z *Dziennikiem*, artykuł ten powtórzył, pisząc się w zupełności na jego konkluzje.

„U nas, mówi *Dziennik*, dość wychylić głowę nad poziom, dość zacząć pracować, dość chcieć coś zrobić, dość zajmować jakieś wybitniejsze stanowisko, aby się spotkać z bezpłodnym krytycyzmem, z wrzaskami, zazdrościami, nienawiściami, prześladowaniami tych, którzy sami nie robią, którzy żadnego dodatniego i organicznego planu postawić nie umieją, którzy sami przedewszystkiem znaleźliby się w strasznym kłopotcie, gdyby im oddano do spełnienia zadania, gdyby im powierzono stanowiska, których zazdroszcząc innym, obzuczają ich błotem lub kamieniami.

Czyż dlatego tak twierdzimy, że wszystko co się u nas dzieje, dzieje się tak jakby się dzieć powinno, że sami idealni ludzie rozporządzają naszymi losami, o ile one od nas są zależne?

Z pewnością nie... Ale jeżeli do których, to z pewnością do naszych stosunków dałaby się zastosować prawda, że „lepsze jest nieprzyjacielem dobrego”. Rozumiemy bardzo dobrze organiczny i dodatni krytycyzm, choćby nawet w jego najstraszniejszych wybrkach, rozumiemy rewolucję francuską, która wysadziła w powietrze stare rządy, wyższe warstwy społeczeństwa, aby zagrożony kraj ocalić za pomocą zajmujących ich miejsce żywiołów i prawd nowych.

Natomiast objawem wstrętnym i niegodziwym jest krytycyzm jałowy i bezpłodny, który nie wiedząc co ze swem smutnem zwycięstwem robić, jeżeli je odnie, miota się na organizm i ludzi, na jakich społeczeństwo czy naród w danej chwili starczą. Usunąć kogoś, aby go zastąpić innym odpowiedniejszym, zwalić coś, by na tem miejscu postawić coś lepszego... bardzo dobrze. Ale obalać, nie mając nikogo lepszego do zastąpienia, szarpać ludzi, zaczepiać instytucje, rzucać systematycznie nasiona rozstroju w łono łatwomyślnych pierwiastków społeczeństwa, nie! to nie dzieło uczciwego i organicznego patriotyzmu, to

ce interesującymi wspomnieniami. Obejmuje on period czasu od d. 14-go lipca r. 1870-go, do d. 28-go maja r. 1876-go. Pani Sand umarła d. 8-go czerwca.

Przewidywała ona lepiej, w chwilach strasznych, klęski narodu, aniżeli wielu z jej rodaków. Od samego początku smutne ogarniały ją przeczucia. Dnia 14-go lipca pisze:

„Jeśli ten wspaniały entuzjazm jest szczerzy, Paryż jest oszalały. Rozumiem szowinizm w sprawie oswobodzenia narodu, jak Włochy... Ale pomiędzy Francją i Prusami w tej chwili idzie głównie o zadolenie miłości własnej, o przekonanie się kto ma lepsze karabiny!”

Klęski następowały jedna po drugiej—dnia 15-go sierpnia r. 1870-go pisze Jerzy Sand:

„Ta rzeźnia ludzka rwie moje biedne serce na strzępy. A jednak chwilami dusza moja podnosi się i ma porywy wiary. Telekacje okrutne, jakie nam dają, abyśmy zrozumieli głupotę naszą, powinnyby wyjść nam na dobre. Może to już ostatni zwrot ku błędem starego świata!”

Sytuacja zachmurza się jeszcze bardziej.

„Cierpię w cichości—pisze pani Sand dnia 26-go sierpnia r. 1870-go—i cierpię strasznie!”

Dnia 5-go września dodaje:

„Paryż odzyskał wolność bez wystrzału, teraz trzeba odzyskać wolność ojczyzny!” — i to jest właśnie, czego niedołężni członkowie rządu obrony narodowej zrobić nie umieli...

Jerzy Sand z instynktu kobiecego czerpała wstręt do wszelkiej popolitości, a więc i do komisantów i wysłańców Gambetty...

Wiem, iż w Warszawie wiele jest osób, które sobie przedmioty czci sprowadzają specjalnie z Paryża. Kiedy Gambetta umarł, a ja w piśmie waszem pozwoliłem sobie nie nwiebiać tego człowieka, odebrałem mnóstwo listów anonimowych, pełnych obelg! Jakaż to zabawna rzecz list anonimowy, jacyż zabawni ci poczciwcy, którzy z za płota rzucają na człowieka kamieniami i chowają się... sami swej odwadze się dziwią?

Dnia 1-go grudnia r. 1870-go Jerzy Sand pisze do ks. Napoleona

siejba złych duchów społeczeństwa naszego, to hasło rozkładu, anarchji i postępującej w tropza nią klęski naszego i tak zachwianego organizmu.

Czyliż jednak, pytamy dalej, taka właśnie robota, zwłaszcza jeżeli ją społeczeństwo, bądźto z lubowania się w skandalu, bądź ze zdrożnej lekkomyślności znosi, jest zdolną zachęcać ludzi do podejmowania stanowisk i zatrudnień publicznych, które w nagrodę prac i poświęcenia, doprawdy zysków nie przynoszących, oplacają im się potwarzą i obelgą? Naturalnem następstwem podobnej praktyki usuwanie się zwolna od robot i stanowisk publicznych, czyli trapiąca nas... choroba apatii. Niejeden z nas przyjąłby stanowisko, podjąłby pracę publiczną, bez względu na kanikularne wybrki owego krytycyzmu, gdyby czuł za sobą poparcie społeczeństwa. Cóż robić jednakże, jeżeli społeczeństwo, zamiast praktyką podobną się brzydzić, bawi się nią, jeżeli cierpiąc z powodu apatii i skarżąc się na nią, dopuszcza przez dobroduszną i bezymyślną, aby nieprzerwanie ciągnęła się bezbożna zabawka, która apatię i zniechęcenie do spraw publicznych rodzi?

Z tem złem, z tym „trądem naszego organizmu” rozprawić się ostatecznie, oto zadanie naszego społeczeństwa, wszystkich razem i każdego z osobna.

Niechaj więc, co mu czynić należy, aby zaradzić złemu...”

Tyle mówi *Dziennik poznański*.

Mutatis mutandis słowa jego, zwrócone tylko do miejscowego społeczeństwa, i do nas zastosować się dać. W innych wprawdzie zostajemy stosunkach, ale i my takżemy organa stojące tylko negacyjną działalnością, tylko ujemnym krytycyzmem, organa które nie tykają myśli dodatnich, projektów praktycznych, ale przemilczając o nich, rzucają się natomiast na ludzi występujących z wszelką inicjatywą albo pomysłem i starają się ich ośmieszać. I my mamy społeczeństwo, które „bądźto z lubowania się w skandalu, bądź ze zdrożnej lekkomyślności organa podobne znosi”, które „bawi się zamiast brzydzić podobną praktyką”. I naszym może także obowiązkiem jest rozprawić się z tem złem, z tym „trądem naszego organizmu”, odsłonić i ukazać we właściwym świetle ludzi, którzy trzymają się na powierzchni i zyskują czytelników, tylko jaskrawością swojej bezwzględnej krytyki, jadowitością polemiczną, wstrętnym paszkwilem i czysto negacyjną działalnością. Z przyjemnością też zaznaczamy, że i u nas objawia się dążność do położenia tamy tym wybrkom bezpłodnego krytycyzmu.

W jednym z organów, który sam od grzechu pod tym względem wielokrotnie nie był wolny, a mianowicie w *Roli*, znaleźliśmy przed tygodniem artykuł wstępny, napisany widocznie w myśli poskromienia rozpusty piórowej organów negacji i szykany.

„Teraz trzeba szukać schronienia w wierze w postęp powszechny, który wbrew nieszczęśliwym wypadkom, błędom popełnionym, wadom nieoddzielnym od natury narodów, ciągle dzieła swego dokonywa i prowadzi nas zawsze do tego, abyśmy lepiej wdziedli, lepiej czynili. Nigdy nie jest stracone bezpowrotnie. Nikt nie jest absolutnie niepoprawny!”

Obłączenie Paryża bolało ją bardzo.

„Biedny Paryż — pisała ona dnia 17-go stycznia r. 1871-go — była to połowa duszy mojej...”

Wojenne okrzyki Gambetty, który nie więcej niż Juljus Favre pragnął dalszego prowadzenia wojny, ale który, jako aktor wyborny, przygotowywał się do upadku z wdziękiem, aby tem łatwiej napowrót do rządu wrócić, natchnęły p. Sand proroczymi słowy:

„Nie wstydzą się mówić nam, iż wojna dopiero się naprawdę zaczyna! A więc to na żarty kazano ginać od trzech miesięcy tylu dzieciom z zimna, nędzy, głodu, braku ubrania, z chorób, z niedoświadczeń? Więc to była tylko próba, była to tylko danina dla ognia i śmierci? Oburza się człowiek, czytając od dwóch dni dekreta, wydawane dopiero w ostatniej godzinie, dla powstrzymania nadużyć, jakie ze zgrozą cała Francja wskazywała wtedy już, gdy dyktator nie innego nie robił, jak tylko napuszone i zimne swoje mowy obwoził po wsze strony. Ach! nieszczęśliwy ten fanaron zabił Rzeczpospolitą!”

Nie pomija ona żadnej sposobności chlostania Gambetty i jego „uczniowskiej dyktatury”...

Dnia 20-go stycznia roku 1871-go wykrzykuje Georges Sand:

„Niech mi nikt nie mówi, dla ocalenia honoru delegacji (mowa tu o delegacji w Tours, której duszą był Gambetta), iż nie można było zrobić lepiej, i że usposobienie ogólne było złe; bądźcie to podłem kłamstwem, przeciwko któremu będę protestowała ze wszystkich sił moich i z całej duszy mojej.”

Dnia 22-go lutego r. 1871-go wraca jeszcze do tej samej myśli.

„Sa oni daleko więcej winni, niżeli prusacy, ci ludzie, którzy nie umieli nic zrobić z krwi i pieniędzy,

Jakkolwiek w wielu sprawach różniliśmy się z *Rolą* bardziej pewnie, niż *Kurjer poznański* z *Dziennikiem*, nie możemy jednak odmówić uznania temu jej wystąpieniu, o którym mamy powody przypuszczać, iż będzie przynajmniej w pewnej mierze skutecznem.

Wł. Sabowski.

Król serbski w Wiedniu.

Wiedeń dnia 2-go września.

W dniu dzisiejszym o godzinie 2-jej przybył nad błękitny Dunaj „nasz sprzymierzeniec”, król Milan serbski, z piękną królową Natalją i następcą tronu, ks. Aleksandrem.

Ponieważ przybywa tu *incognito*, przyjęcie na dworcu kolejowym było nader skromne. Król Milan odwozi obecnie żonę i syna do Wiesbadenu i powraca ztamtąd do Wiednia w d. 6-ym b. m. Wtedy dopiero przyjmie swój charakter monarszy i, jako gość cesarza Franciszka Józefa, zamieszka w apartamentach *Burgu*, z kąd wyjeżdżać będzie co dnia do Angern, kędy cesarz bawi na wielkich ćwiczeniach kawalerji.

Przybycie dzisiejsze króla Milana, tak ciche samo w sobie, rozgorączkowało przeciw ludność, dzięki wyjątkowym okolicznościom, jakie takowemu towarzyszyły...

Król przybyłby do Wiednia już dzisiaj z rana, gdyby pociąg dworski, wiozący go z Semlina do Budapesztu, wskutek zapalenia się osi w wagonie salonowym nie był się opóźnił o tyle, że tymczasem wyruszył był już zmuszonym z Pesztu do Wiednia pociąg węgierskiej kolei państwowej, do którego wagony dworskie króla Milana miały się w stolicy węgierskiej przyłączyć.

To opóźnienie wyszło na dobre królowi.

Pociąg ów bowiem, idący z Pesztu do Wiednia, wykołcił się dzisiejszej nocy w okolicy Kelenfeldu, i to dosyć groźnie, gdyż wał kolejowy w miejscu zaszłego wypadku jest wysokim na kilka sążni, a spadek jego stoków nader stromym.

W miejscu wykołczenia się zauważono znaczne rozszerzenie szyn. Nasunęła się przeto wątpliwość, co było tutaj przyczyną, a co skutkiem? Czy wykołczenie się nastąpiło wskutek dokonanej zbrodniczą ręką rozszerzenia toru, czy to ostatnie jest naturalnym skutkiem wykołczenia się pociągu? Inaczej mówiąc: czy przypadek odegrał tu rolę psotnika, czy był istotnie w grze... uknuty zamach?

To pewna, że wczoraj już zrana nadzupan komitatu peszteńskiego hr. Szapary i dyrektor policji Thaisz otrzymali z Belgradu depesze, sygnalizujące im przygotowany jakoby na ziemi węgierskiej zamach na życie króla Milana. Wskutek doniesienia przedsięwzięto w ostatniej chwili na całej przestrzeni drogi semlińsko-peszteńskiej najrozleglejsze środki ostrożności. Król

tak szczerze sypanych przez francuzów, bez różnicy opinij politycznych.”

Wybuch komuna—Jerzy Sand nie ludzi się.

„Biedny naród — pisze dnia 24-go marca roku 1871-go—dopuścił się gwałtów, nadużyć, zbrodni, ale jakaż zemsta go przyniesie!”

Komuna zgnieciona. Pretendenci wychodzą ze swoich kryjówek jak owady z pni drzew po deszczu. Dnia 24-go lipca r. 1871-go Jerzy Sand wyśmiewa ich, pisząc do ks. Napoleona:

„Niestety! książęta, ci wzdychający, ci zaślepieni, dobrzy do wszystkiego, zdolni do wszystkiego, ni mniej ni więcej niż p. Gambetta — są tu, powstają ze wszech stron Francji, oczekując aż ich powołają do uszczęśliwienia nas! Są oni na tyle próżni i na tyle naiwni, że się sami sądzą i sami się głoszą zdolnymi do tego! Sprawiają na mnie to samo wrażenie, co kandydaci na artystów dramatycznych, których widywano setki razy w różnych teatrach, przedstawiających się i żądających ról pierwszych kochanków. Próbowano ich w najlichszych rolkach i okazało się, że trzech słów powiedzieć nie umieją. Oto jest obraz śmiesznego zmięślenia pretendentów! Nie zostani nigdy pretendentem, mój książę!”

Byłoby jeszcze mnóstwo cytat, które radbym przytoczyć. Heż pięknych myśli pod jej piórem! Pisze ona do jednej ze swoich przyjaciółek:

„Spodziewaj się tego wszystkiego, na co zasługujesz i nie spodziewaj się niczego, na co nie zasługujesz.”

Sobie oddaje takie świadectwo:

„Cierpienie innych jest dla mnie nieznośne. Pytam się siebie, gdzie ja idę i czy nie należą któregoś pięknego poranka spodziewać się nagłego odejścia? Wolalabym wiedzieć to zaraz, niż potem dziwić się temu. Nie należę do tych, którzy martwią się, iż znoszą muszą prawo niewzruszone, i którzy oburzają się na koniec życia powszechnego.”

Słowa te były pisane na dwanaście dni przed śmiercią.

Wł. Mickiewicz.

na które w smutku pogrążona rodzina zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. —2787—

† W sobotę, to jest dnia 6-go września r. b., jako w drugą bolesną rocznicę śmierci ś. p. Józefa z Tyszków **Brońniewskiej**, odbędzie się w kościele św. Aleksandra, o godzinie 10-iej rano żałobne nabożeństwo, na które pozostałe dzieci i wnuki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. —2807—

† W piątek, to jest dnia 5-go września r. b., jako w dwunastą rocznicę śmierci ś. p. księdza Ferdynanda **Dziaszkowskiego**, prałata, odprawione będzie o godzinie 10-iej rano w kościele archikatedralnym św. Jana nabożeństwo żałobne, na które zaprasza się osoby zachowujące pamięć zmarłego. —2790—

† W dniu 5 września, tj. w piątek, w kościele św. Józefa Oblubieńca (po-karmielickim) na Krak.-Przedm., o godzinie 9-iej rano odbędzie się msza żałobna w kaplicy Pana Jezusa, za duszę ś. p. Ignacego **Rojewskiego**, obywatela ziemskiego, na którą pozostała żona łaskawych zaprasza. —2794—

† Zwiłoki ś. p. Józefa **Kamińskiego**, odprowadzone na miejsce wiecznego spoczynku, nie w dniu wczorajszym, jak mylnie w Kurjerze dzisiejszym porannym zamieszczono, lecz w dniu 2-gim września r. b.

Z Cesarstwa.

Petersburg 2-go września. — Według wiadomości otrzymanych z Bydkun, wskutek rozkazu ministra spraw wewnętrznych z d. 15-go sierpnia co do środków, jakie zaprowadzone być mają na granicy zachodniej, celem zapobieżenia zawleczeniu do Rosji cholery, zatrzymano tu znaczną ilość towarów i wielką liczbę przybyłych z zagranicy. Termin kwarantanny wyznaczono trzytygodniowy, skutkiem czego wszystkie miejscowe hotele są przepelnione, a ceny wzrosły w trójnasób.

Petersburg 2-go września. — „W zeszłą sobotę 30-go sierpnia — piszą *Petersburskija wiadomości* — na yachcie „Stefan Wielki” przybył do Belgradu Karol król rumuński. Król Milan powitał swojego królewskiego gościa na pokładzie tegoż yachtu. Obaj monarchowie, według zwyczaju, ucałowali się, a następnie od przystani pojechali do królewskiego pałacu przez ulice, przyozdobione łukami tryumfalnymi, flagami i cyframi. Telegram z Belgradu dodaje, że lud, gromadzący się tłumnie na drodze, którą przebywały dworskie powozy, witał króla rumuńskiego z niezwykłym zapalem. Ten zapal ludowy przedstawia w tym razie okoliczność, jakoby niepozobawioną wewnętrznego znaczenia. Dotychczas, o ile nam wiadomo, między narodami bałkańskimi i ich monarchami i rządami nie istniała owa sympatja, pożądana w interesie politycznego wzrostu i zjednoczenia południowych słowian, a na którą Rosja liczyła, powołując je do samoistnego życia. Narody bałkańskie, jak trzymały się dawniej tak też niewątpliwie trzymają się dalej tego przekonania, że cała siła, że całość ich, samoistność w teraźniejszym czasie, a pomyślność w przyszłości zależą od ścisłego związku z Rosją. Instynkt trzymał je w oddaleniu od „szwaba”, zdrowy rozum wskazywał, że żywotne ich kwestje i dążenia nie mogą znaleźć w Wiedniu szczerego poparcia i sympatji, że sam ustrój państwowy monarchji austro-węgierskiej złożył się w taki sposób, iż choćby panujący austriacy byli nawet najbardziej liberalni i humanitarni w swoich zapatrywaniach i jakkolwiekby szczerze pragnęli pogodzić między sobą podwładne berliu habsburskiemu narodowości słowiańskie, muszą oni postępować nieprzyjaźnie względem najgorętszych życzeń narodów bałkańskich: zlania się w jedną całość ze swoimi oderwanymi braćmi. Pod władzą korony austriackiej znajduje się przeszło połowa rumunów i serbów, i gdyby gabinet wiedeński zechciał popierać unifikacyjne dążności naddunajskich rumunów, to przygotowałby tem tylko w przyszłości rozczłonkowanie samej Austrii. Wobec tego zrozumiała się staję niuflność, z jaką opinja powszechna w Serbji i Rumunji zapatrywała się dotychczas na politykę belgradzkich i bukareszckich sfer oficjalnych, ubiegających się o przychylność Austrii. Tą niezgodnością polityki królestw serbskiego i rumuńskiego z prawdziwymi interesami słowianstwa można także wytłumaczyć zarówno niepopularność ich rządów, jako też i antagonizm, który tak często dawał się dostrzegać między rządzącymi i rządzonymi. Przyjazd króla Karola do stolicy Serbji i sympatyczne przyjęcie przez naród mogłyby może doprowadzić do domysłu, że antagonizm w kwestji pierwszeństwa już został usunięty i że zbliżenie Serbji z Rumunją można odtąd uważać za fakt spełniony. Ale bardzo też stać się może, iż spotkanie króla Karola z królem Milanem w Belgradzie spowodowały pobudki mające na celu, wbrew panującemu w ich państwach usposobieniu, umysłowy uczynienie ich polityki jeszcze zależniejszą od Austrii. Jest to tem prawdopodobniejszem, że niebawem po odejździe z Belgradu króla Karola, król Milan, jak donoszą, odjechał do Wiednia.”

Petersburg 2-go września. — W tych dniach wszystkie niemal pisma tutejsze powtórzyły za *Warszawskim Dniem* wiadomość o ujęciu Degajewa. Obecnie *Građanin* oświadcza, że wiadomość ta jest „jednym z kłamliwych zmyśleń. Nic podobnego się nie stało. Domyślają się owszem, że Degajew znajduje się poza granicami Europy”.

Moskwa 2-go września. — Korespondent *Moskowskich wiadomości* z Królestwa Polskiego pisze między innymi co następuje: „Stosunki handlowe firm warszawskich, łódzkich, tomaszowskich i innych z wewnętrzną Rosją obudziły w kraju, w łonie jego najlepszych i najpoważniejszych żywiołów, niuniknioną potrzebę zapoznania się szczegółowego z bytem ich rosyjskich współobywateli, a przede wszystkim dla pozyskania środka znośzenia się z nimi, zapoznania się z rosyjskim językiem. Oto powód, dla którego wówczas, kiedy tutejsza i zagraniczna prasa wrzeszcza o tem, jakoby tutejsza i centralna władza naukowa zwracała za wiele uwagi na naukę języka rosyjskiego, wówczas kiedy najwyższy administrator kraju, generał-gubernator Albedyński upierał się przy zwiększeniu liczby lekcji języka polskiego, a niektórzy z jego najbliższych pomocników, osoby wysoko w gubernji postawione (dodamy, tak zwani rosjanie), odbywały egzamina w elementarnych szkołach w języku polskim i lajały nauce polaków za zwracanie zbyt mało uwagi na język polski, egzaminowały ze znajomości tego języka i wysławiali się nim, nie wymawiając umyślnie ani jednego słowa rosyjskiego — kiedy ciż sami ludzie urządzali szkoły z językiem polskim pod formą ochron, albo pozwalali na ich otwieranie — w tymże samym właśnie czasie, powtarzamy, tutejszy żywioł przemysłowy szukał wszelkimi środkami możliwości wyuczenia się samym i wyuczenia gruntownie swoich dzieci rosyjskiego języka. Z mnóstwa tego rodzaju faktów przytoczymy dwa. Do pewnego bardzo zamożnego, a przynajmniej dobrze materialnie zabezpieczonego rosjanina zgłosił się jeden z miejscowych kupców i upraszał o przyjęcie na stancję jego syna, jedynie dla praktyki w języku rosyjskim, lubo chłopiec, ucząc się w gimnazjum, uchodził za bardzo dobrego ucznia w tym języku. Inny znów wysłał swojego syna do jednej z wewnętrznych gubernij do swojego krewnego, w celu pomieszczenia go w miejscowym gimnazjum, w przekonaniu, że w czysto rosyjskiej sferze lepiej praktycznie przyswoi sobie ten język. Podobnych faktów jest mnóstwo i tylko nie chcąc nużyć czytelnika wymieniamy te dwa.” Tak pisze korespondent *Moskowskich wiadomości*, a *Nowoje wremja* zaopatruje powyższy wyjątek z tej korespondencji w następny komentarz: „Okazuje się, że będąc większymi polonofilami niż sami polacy, władze rosyjskie dążyły ze szkoda nie samej tylko Rosji, ale także ze szkoda najpoważniejszego żywiołu miejscowej ludności.”

Z OSTATNIEJ POCZTY.

Berlin 2-go września. — *Bonner Ztg* donosi, że feldmarszałek Herwarth v. Bittenfeld, ubiegłej nocy umarł. (Zmarły uczestniczył w wojnie szlezwicko-holsztyńskiej r. 1864-tym i prusko-austriackiej r. 1866; urodził się w r. 1796; *przyp. red.*.)

Bruksella 2-go września. — Izba przyjęła projekt rządowy o nalożeniu dodatkowego podatku na cukier zagraniczny 63 głosami przeciw 10.

Paryż 2-go września. — Skrajna lewica wystosowała do prezydenta republiki pismo, żądające zwolnienia izb. Powiada ono: „Od dwóch lat Francja znajdowała się dwukrotnie w stanie wojennym bez wypowiedzenia wojny. Nigdy wszakże kraj nie wiedział, dokąd go rząd prowadził. Konstytucja wymaga, aby parlament wydał uchwałę, zanim się rozpoczyna kroki wojenne; honor republiki żąda, aby naród był panem swoich losów. Od dwóch lat panuje system, dla którego konstytucja jest martwą literą. Naród spogląda z zaufaniem na prezydenta, jako na stróża konstytucji, i czyni go odpowiedzialnym za pokój i wojnę.”

Paryż 2-go września. — *Temps* zaprzecza pogłoskom o ustąpieniu Jen. Campenona. Przypominają wszelako iż minister wojny oświadczył w listopadzie raz w komisji budżetowej, że bez naruszenia systemu mobilizacyjnego armji, nie może wysłać do Tonkinu więcej nad 6000 ludzi posiłków. W przeciwnym razie spodziewane korzyści nie zrównoważą się z ofiarami.

Paryż 2-go września. — Jen. Millot wsiadzie d. 22-go b. m. w Sajgunie na okręt z powrotem do Francji. *Paris* donosi, że dywizja przygotowywana dla Chin, składać się będzie z 2,500 marynarzy i 6000 piechoty linjowej.

TELEGRAMY

„KURJERA WARSZAWSKIEGO”

Lwów 4-go września.

W utworzonych świeżo skutkiem uchwały rady miejskiej klasach równoległych w szkole ludowej Piramowicza, przeznaczonych wyłącznie dla rusinów, zapisało się: do klasy pierwszej 24 uczniów, do drugiej 31, do trzeciej 28, do czwartej 5. Nie wiadomo, czy w obec tak małej frekwencji oddziały rusińskie zostaną utrzymane.

Berlin 4-go września.

Cesarz Wilhelm udzielił księciu Bismarkowi order zasługi z własnoręcznym nader łaskawym pismem.

Berlin 4-go września.

Z Wilhelmshafen donoszą, iż wczoraj po południu parowiec: „Hohenstaufen“ najechał na korwetę: „Zofja” w linji kąta prostego. Obydwa okręty zostały uszkodzone; załoga nietknięta.

Paryż 4-go września.

Temps donosi: „Operacje teraźniejsze admirała Courbeta trzymane są w głębokiej tajemnicy. Prawdopodobnie admirał Courbet udał się z dwiema łodziami działowymi naprzeciw okrętu transportowego, który z Tonkinu przywozi wojska, mające uczestniczyć w dalszych operacjach.”

Paryż 4-go września.

Paris zaprzecza, jakoby generał Millot miał zażądać posiłków dla Tonkinu.

Petersburg 4-go września.

W dniu wczorajszym nowy poseł Stanów Zjednoczonych Taft, miał zaszczyt doręczyć Najjaśniejszemu Panu listy wierzytelne.

Cholera.

Telegramy.

Paryż 4-go września.

Cholera we Francji widocznie słabnie. Liczba umierających zarówno w Tulonie jak i w Marsylii jest bardzo nieznaćną. W jednym tylko departamencie Wschodnich Pirenejów zmarło jeszcze 14 osób. W Szwajcarji epidemja zupełnie ustala.

Rzym 4-go września.

W ciągu dnia 2-go września zachorowało w ogóle na cholere osób 235, zmarło 141. W samym Neapolu zdarzyło się 122 wypadków z których 69 zakończyło się śmiercią.

Konstantynopol 4-go września.

Zarządzoną została pięciodniowa kwarantanna dla dowozów z portów egipskich.

ODPOWIEDZI REDAKCJI

— *Panu S. N.* — Zdaje się, iż nie ma, za pewnością wszakże nie ręczymy.

— *Stalemu prenumeratowi.* — Tak sz. panie, Heine jest pierwszorzędnym poetą. — Aby zostać drem chirurgji w Londynie potrzeba skończyć uniwersytet, wolno jednakże nieposiadającym wyższych studjów golić brody i stawiać bańki. — Między słowami *stylistyk* i *stylista* ta jest różnica, iż pierwsze się nie używa tylko drugie. — Aby wstąpić na uniwersytet w Krakowie trzeba mieć świadectwo *maturitatis*. Bez świadectwa dojrzałości można być tylko wolnym słuchaczem. Otóż i wszystko.

GIEŁDA

dnia 4-go września 1884-go roku.

Kilkodniowa bezzmienność kursów, zdaje się skończyła się. Wahania się nareszcie przeważać się zdają w kierunku dla rubli niekorzystnym, gdyż szacowania dzisiejsze opiewają zaledwie na 206.15, niektórzy pesymiści nie obiecują płacić więcej jak 206 m. za 100 rs. na dostawę koñcomiesięczną.

Obroty były małe przy braku kupujących, a kursa mało różne.

Za weksle długoterminowe na Berlin żądano 48.60 jak wczoraj. Płacono z początku 48.52 $\frac{1}{2}$, również jak wczoraj potem jednak co raz wyżej, aż do 48.57 $\frac{1}{2}$. Krótkoterminowe przy żądaniu również niezmienionem 48.50 obracano liczniej i płacono z po-

czątku 48.37 1/2, i potem coraz wyżej 48.40, 48.42 1/2, a w końcu 48.45, nawet wyżej od kursu początkowego wczorajszego.

Na pomniejsze miasta niemieckie tylko bardzo drobną ilość krótkoterminowych po 48.30 sprzedano. Na Londyn, bez zmiany, 9.85 żądano i 9.84 płacono.

Na Paryż po 39.30 ofiarowano, jak wczoraj, płacono zaś o 2 1/2 kop. wyżej 39.35.

Na Wiedeń żądanie o kop. 10 wyższe 81.40—płacono 81.20 za 100 fl.

Papiery również nie lepiej. Listy likwidacyjne 87.60 za większe 87.45 za mniejsze. Kupowano tylko mniejsze płać 87.25.

Pożyczka wschodnia 93.65; serji III-ej poszukują, dlatego żądają za nią nieco wyżej 93.75.

Listy zastawne ziemskie 97.35, 97.30, 97.20 w serji I-ej, 96.65, 96.60 i 96.45 za małe tej serji 96.25 w niewielkich ilościach płacono.

Listy miejskie 94.30, 92.55, 92.30, 92. Serji II-ej partyjkę po 92.40 kupiono.

Obligacje miejskie 90.80 w żądaniu.

Listy łódzkie 84.50, 83.50, 82.75.

Akcje bardzo mało zmieniają się w cenie. Za bankowe 313 żądano, ubezpieczeniowe po 180 poszukiwano. Z cukrowniczych płać chcą 1100 za dobrzelińskie, 285 za czerskie, żądają zaś 1200 za warszawskiego towarzystwa, 505 za józefowskie, 285 za hermanowskie, 275 za lyszkowickie. Z fabrycznych akcje fabryki stali po 1510 ofiarowano — starachowickie po 100, warszawskiej fabryki machin i odlewów po 40 w żądaniu, po 25 płaconoby. Akcje Zawiercia po 240 w żądaniu. Za akcje fabryki Temler i Szwede 640 żądają, partję po 630 sprzedano.

Godzina 12 1/2. Usposobienie mocniejsze lecz wyczekujące. Ruch prawie żaden.

J. Wł.

WYKAZ DEPEZ

otrzymanych przez warszawską centralną stację telegraficzną w dniu 3-im września roku 1884-go, a niedorzeczonych adresatom z powodu niedokładnych adresów:

Radzińska, Nalewki 201, — dom Kruszeckiego, Borodkin, — Leon Groszlik, Orla, — Komar pour Princesse Seneide Lobomierska, — Gizburg, Nalewki, — Nowy Świat, Mroziński, — Miecznikowski, Rymarska 5, — Rejnberg, Pańska nr 34, Szmida mieszkanie.

Uwaga. Osoby, życzące odebrać którą z wyżej wymienionych depesz, winny przedstawić stacji telegraficznej dowód legitymacyjny.

TEATR

LETNI (w ogrodzie Saskim). Dziś: „Bał maskowy” (występ p. Osorja-Dobieckiej i p. Mysziugi). Jutro: „Mój kolega”. — NOWY (przy ulicy Królewskiej). Dziś: „Małżeństwo w czwórce” i „Zapiętna żona”. Jutro: „Córka pani Angot”.

— Stanisław Belza, adwokat przysięgły i obrońca konsystorski, powrócił do Warszawy (ulica Długa nr 22). (2773)

Dom Bankierski RADZISZEWSKI i S-ka.

w Warszawie, Krakowskie-Przedmieście HOTEL EUROPEJSKI.

Kupno i sprzedaż papierów publicznych. Wymiana walut, banknotów i monet zagranicznych. Asekurowanie pożyczek premjowych I-ej i II-ej emisji. Oraz różne operacje wchodzące w zakres banku, handlu, przemysłu i tranzakcyj hipotecznych. Telefonu nr 394. (2798)

— Osoby interesowane w sprawie spadku po Borysławskim zmarłym w Anglii, zechcą się zgłosić lub podać adres na Nowogrodzka nr 14 do W. Borysławskiej. (2800)

— Dr Otton Hewelke, ordynator kliniki djagnostycznej, powrócił z Nałęczowa. Przyjmuje chorych od 4 do 6. Chmielna 32, m. 8. (2805)

— Dr K. Benni przeniósł mieszkanie na Bracką nr 8 (róg alei Jerozolimskiej). Przyjmuje wyłącznie chorych po powrocie z zagranicy dnia 1-go października od godziny 8-iej do 9-iej rano i od 1-iej do 3-iej po południu. (2795)

— Dr med. St. Kondratowicz (Marszałkowska 49) powrócił do Warszawy. (2803)

— Doktor Biberstein powrócił do Warszawy. (2799)

— Doktor Dobrzański powrócił do Warszawy. (2806)

— Maison-Phenix, zakład form papierowych na ulicy Niecałej, przeniesiony jest z pod nr. 6 pod nr 12 na tejże ulicy. (994)

— W. Lityński, profesor Instytutu muzycznego, powrócił do Warszawy. Krucza 6. (2756)

Mieczysław Horbowski.

profesor śpiewu solowego, przeniósł mieszkanie na ul. Włodzimierską nr 7a, kurs śpiewu rozpoczyna 15 września, dwa razy tygodniowo lekcje zbiorowe. (983)

Kantor

Warszawskiego Przedsiębiorstwa Asfaltowego i Fabryki Tektur przeniesionym został do domu nr 8 przy ul. Erywańskiej (plac Zielony).

Dentysta J. Abramowicz róg Granicznej 2 i Królewskiej 14. Wstawia sztuczne zęby, plombuje etc., przyjmuje od 10—7. (959)

— Henryk Bobiński, pianista, powrócił z zagranicy do Warszawy. Plac Warecki, gmach pocztowy. (2772)

— Urząd starszych zgromadzenia kotlarzy zawiadamia panów majstrów, iż sesja półroczna odbędzie się d. 6-go b. m., w sobotę, o godz. 6-iej wieczorem, w mieszkaniu u podpisanego, Leszno 59, nadmienając, iż uczniowie, którzy nie są zapisani najmniej przed pół rokiem, na czeladników wypisywanymi nie będą. — Wilhelm Hartmann. (2770)

Filja Nr 1 Składu Wyrobów Tabacząnych

J. ROSENBLUM

po swem przeniesieniu i powiększeniu, w tych dniach otwartą została (956)

na placu Grzybowskim (ulica Twarda nr 2).

Sprzedaż hurtowa i detaliczna.

ZARZĄD

drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej

podaje do publicznej wiadomości, że wszystkie towary przybyłe na stacje drogi warszawsko-terespolskiej przed 1-m stycznia, a po dzień 1-y września r. b. nie wykupione, będą sprzedawane przez publiczną licytację w dniu 3 (15) września r. b. i następnym od godziny 9-iej rano na stacji towarowej Praga-Terespolska. (1002)

Zarząd

drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej

podaje do wiadomości, że przedmioty pozostawione przez pasażerów, a znalezione w powozach i na stacjach drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej w kwartale I-ym r. b., odebrane być mogą po udowodnieniu własności od zawiadowcy stacji Praga.

Wykazy tych przedmiotów znajdują się do przejrzenia u zawiadowców stacji Praga, Siedlce, Łuków i Brześć.

Jeżeli po odbiór rzeczonych przedmiotów do dnia 1-go października r. b. nikt się nie zgłosi, takowe, stosownie do paragrafu 22 przepisów porządkowych sprzedane zostaną przez publiczną licytację. (1003)

Zarząd

drogi żelaznej nadwiślańskiej

podaje do wiadomości, że z dniem 20 sierpnia (1 września) r. b., przestały kursować pociągi spacerowe, wysyłane w niedziele i święta między stacjami Warszawa Nadwiślańska i Nowogrodzki. (1000)

Kurs giełdy warszawskiej.

Dnia 4-go września 1884 r.

Table with columns for 'Weksle', 'Papiery publiczne', 'Bilety Banku Ces.', 'Pożyczka wschodnia', 'Listy wileńskie długoter.', 'Akcje i obligacje'. Rows list various financial instruments and their values.

Wartość kuponów:

Od Listów zast. nowych 5% kop. 100
Od Listów z. m. Warsz. s. I i II k. 212 1/2
Od Listów zast. m. Łodzi kop. 170 15/16
Od Listów likwidacyjnych kop. 102 2/5

Targi

NA PLACU WITKOWSKIEGO. Dnia 4-go września 1884 r.

Table with columns for 'Pud' and 'Korzec' and rows for various goods like 'Pszen.', 'Zyto', 'Jęczmień', 'Owies', 'Gryka', 'Rzepik', 'Rzepak', 'Groch', 'Masło', 'Siama', 'Słomy', 'Drzewo'.

Cena okowity:

z dnia 4-go września 1884 roku. Hurt. skład. garniec rs. 2 kop. 60 wiadro rs. 7 kop. 95

Advertisement for 'Jedyny specjalny Skład Koronek ruskich w Warszawie.' Includes text about quality and location: 'ulica Mazowiecka № 3, drugie piętro.'

Advertisement for 'Majątek ziemski' (Land estate) in Będzin, owned by Mikolaj Heintze.

Emila Zoli

„ROZKOSZE ŻYCIA”

Cena rs. 1. 2875 Do nabycia we wszystkich księgarniach.

Advertisement for 'PRACOWNIA Sukień i Okryć Damskich' by Amelji Sokolowskiej, located at Chmielna 24.

Advertisement for 'Do iluminacji' (illumination) services, selling lamps and candles.

Advertisement for 'POSESJA' (estate) with 35304 sq. m. of land, located near Ulica Zimna.


Do nabycia we wszystkich księgarniach

NOWA Gramatyka Francuzka Noela i Chapsala.

Wydanie 8-me poprawione i przerobione.
WILNO 1884 r.

2 Tomy. — Rs. 1 kop. 20.
SKŁAD GŁÓWNY

w Warszawie u Gebethnera i Wolffa,
w Wilnie u J. Zawadzkiego. 1966r

 **Piotr Sliżyński**
udziela lekcje tańców
salonowych u siebie w do-
mu, jakoteż po domach prywatnych i pensjach
sposobem najkrótszym wyucza w 20-kilku lek-
cjach, 6 tańców najpotrzebniejszych.—Pod-
wał № 20, wprost cyrkuła. 2947

Wyszły z druku i są do nabycia we wszyst-
kich księgarniach.

CUDA BOŻE

w Przenajświętszym Sakramencie.

przez

O. G. Rossignoli.

Warszawa 1884 r. — Cena kop 40.

BOSTWO JEZUSA CHRYSYSTUSA,

nowe dowody z ostatnich napadów niedowiar-
stwa, wyciągnięte przez

Augusta Nicolasa,

Wilno 1884 r. — Rs. 1.

SKŁAD GŁÓWNY

w Warszawie u Gebethnera i Wolffa,
w Wilnie u J. Zawadzkiego. 1967r

4 BILLARDY

w salonach pierwszego piętra cukierni

A. PARAVICINI,

Nowy-Swiat Nr 1.

W tych dniach otwarte będą górne pokoje z czterema billardami, jednym oryginalnym
Paryżkim, jednym oryginalnym Petersburskim i dwoma najnowszej konstrukcji, fabryki War-
szawskiej.—W salonach dla użytku gości. Telefon. 2933

SKŁAD ZEGARKÓW Ludwika Maurycego

Dawniej **LILPOP** od roku 1789,

Senatorska Nr 496, wprost Szkoły Junkrów.

Otrzymał wybór zegarków złotych i srebrnych **Patka, Philippa i S-ki Ch. F. Tissot i syn.** i innych fabryk, i takowe poleca po cenach możliwie tanich. Wybór zegarków niklowych Remontuarów w najlepszym gatunku, Zegary biurkowe, ściennie i stołowe, Łańcuchy: złote, srebrne i z trwałej kompozycji francuskiej.

Reparacje zegarów i zegarków wykonywane jak najdokładniej po cenach niskich z dwuletnim poręczeniem.

Zakład przyjmuje obstalunki na zegary wieżowe wszelkiej konstrukcji. 1891r

Największy wybór.—Najniższe ceny.



Fabryka Gorsetów

poleca Sz. Kupcom i Publiczności, wyroby swoje, mianowicie gorsety we wszystkich najlepszych i najnowszych fasonach, różnokolorowe, fiszbinowe, od rs. 1.50. Engrosistom odstępuje się rabat.

J. ROSENBAUM & KAPŁAN,

Nalewki № 31.

2744

NAJWIĘKSZY WYBÓR.—NAJNIŻSZE CENY.

TAPETY

nowych, tegorocznych deseni, odznaczające się piękną ryczą i kolorytą, od najskromniejszych gatunków do wykwintnych stylowych i imitacji starodawnych tkanin,

POLECAJĄ

SEWERYN MAZUR i S-ka,

plac Teatralny b. pałac Blanka.

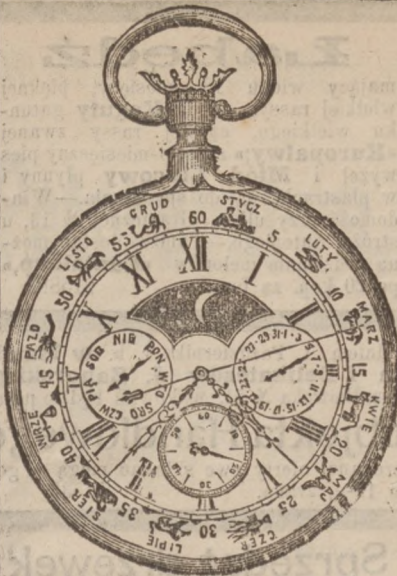
1374r

MASZYNA PAROWA

balansierowa, systemu Woolfa,

z kondensacją i rozprężalnością (expensją), zmienną, o sile 40 koni, obecnie w ruchu będąca, z powodu powiększenia zakładu jest zaraz do odstąpienia.

Maszyna ta jest w zupełnie dobrym stanie o czym zaświadczyć mogą świeżo zdjęte diagramy.—Wiadomość w kantorze Stanisława Kropiwnickiego i S-ki, Warszawa, ulica Leszno 40A. 2024R



W bardzo wielkim wyborze ZEGARKI GENEWSKIE

Patek, Philippe i Sp. i z wielu innych pierwszorzędnych fabryk.

Złote od rs. 20 do 1000.

Srebrne od rs. 15 do 150.

Niklowe od rs. 12 do 25.

Regulatory Freiburskie, Zegary i Budziki paryżskie, Szkatułki samogrające, zPERTUARAMI polskich kompozytorów. Dewizki i Łańcuchy złote i srebrne. Dewizki z trwałej paryżkiej kompozycji.

Wszystko po cenach możliwie tanich poleca:

F. WORONIECKI,

zegarmistrz w Warszawie.

ulica Czysta naprzeciw hotelu Europejskiego.

Sprzedż i reperacja z 2-letniem poręczeniem.

W niedziele i święta skład i pracownia zamknięte

Główny Skład Kawioru MIKOŁAJA ŻYZYNA,

przy ulicy Senatorskiej № 496/1.

Mam zaszczyt zawiadomić Szanowną Publiczność, iż rozpoczął się nowy sezon handlu mojego i nadszedł pierwszy transport świeżego najlepszego Kawioru, który zacznie nadchodzić co tydzień świeży, jak również Kawior prasowany i inne towary w zakres mego handlu wchodzące, takowe polecam łaskawym względem Szanownej Publiczności.

2941

MIKOŁAJ ŻYZYN.

NOWO-OTWORZONY

SKŁAD OBIĆ PAPIEROWYCH, Cerat, Rolet i Gzymsów,

pod firmą

S. JANOWSKI,
ulica MIODQWA Nr 15,

poleca w najświeższym guście: Obicia naturowe, od 10 kop., białe glansowane, od 25 kop., białe ze złotem, od 30 kop. 2092R

Niżej umieszczony środek, jako nie zawierający w sobie żadnych zdrowiu szkodliwych części, dozwolony na ogólnych zasadach handlu.

PIĘGI NISZCZY BEZZAWODNIE

jedyny z dotychczas wynalezionych środków

„Albarosa“ Dra K. Jules,

nawet w razach, gdy twarz jest jaknajwięcej takowemi zajęta, co też wszyscy używający tejże, jednozgodnie przyznali. Sposób użycia bardzo prosty i bezambarasowany, pociera się na noc twarz „Albarosa“, a pod wpływem tejże pięgi stopniowo bledną, cała twarz nabiera coraz większej pięknej matowej białości, tak, iż ostatecznie pięgi stają się zupełnie niewidzialnymi.

Cena puszeki większej rs. 3, z przesyłką rs. 3.50.

„ „ „ „ „ „ „ „ 1, „ „ 1.50.

Sprzedż **N. Żelazowska w Warszawie, Twarda № 18,** a oprócz tego w składach materiałów aptecznych pp: Ludwika Spiess i Syn, plac Teatralny i Marszałkowska, J. Mrozowski, A. M. Sierzputowski i w aptekach pp: F. Sztayner, Wenda i Wiorogórski, Adolf Schmidt, H. Kucharzewski, F. Fijałkowski, K. Lilpop, F. Kuśmierski, S. Sadkowski, B. Wojcieki, K. Lerowski, S. Wróblewski, S. Sobolewski. 2160R

Kaucjonowany najtańszy prywatny

LOMBARD

CZYLI

KASA ZALICZKOWA

z kapitałem zakładowym 200,000 rs.

Plac Warecki Nr 14, róg Szpitalnej,

pożycza na zastaw **kosztowności, towarów w sztukach, odzieży** nieznoszonej i t. p., od 5 rs. do kilku tysięcy jednorazowo. Przenosi zastawy od osób prywatnych; przyjmuje spłatę ratami.—Otwarta od godziny 10—3 codziennie, prócz świąt uroczystych. 2955

NAJWIŻEJ ZATWIERDZONE



Towarzystwo Fabryki Tabaczej

A. N. BOGDANOWA i C^o. w Petersburgu,

poleca nowo-wypuszczone gatunki Papierosów:

Borba po kop. 60 za 100 sztuk, — kop. 6 za 10 sztuk,
Stawa po rs. 1 za 100 sztuk, — kop. 10 za 10 sztuk.

Nabywając tytonie w liściach bezpośrednio w Turcji z najlepszych plantacji, Towarzystwo tuszy sobie, iż polecane papierosy zadowolnią najwybredniejszy smak PP. Konsumentów.

Nabywać można we wszystkich Składach tabaczych w Królestwie Polskiem, oraz w Składzie K. Tomaszewskiego & Comp., w Berlinie, Friedrichstrasse nr 93. 2040R



Fabryka Obić Papierowych

POD FIRMA

J. FRANASZEK,

egzystująca od 1829 roku.
polecza Szanownej Publiczności **OBICIA PAPIEROWE** tegorocznych paryżskich deseni, odznaczających się dobrym gustem, czystością kolorów i dokładnym wykonaniem.—Obicia podług materji meblowych na żądanie wykonywają się.

Obicia kretonowe podług materji meblowych są gotowe na składzie.

SKŁAD GŁÓWNY: Krak.-Przedmieście Nr 15.

KAPSUŁKI I PIGUŁKI
Z BROMKU KAMFORY

DOKTORA CLIN

Laureata facultetu medycznego w Paryżu. — Nagroda Montyon.

KAPSUŁKI I PIGUŁKI Dra CLIN z bromku kamfory używają się w chorobach nerwowych, mózgowych, w dolegliwościach sercowych i oddechowych, oraz w następujących przypadłościach: astmie, bezsenności, kaszlach nerwowych, spazmach, palpitacjach, kłuszkach, epilepsji, konwulsjach, zawrotach głowy, zagłuszeniu, gorączkach, migrenie, w chorobach pecherza i kanałów moczowych i na uspokojenie całego organizmu.

NALEŻY WYSTRZEGAĆ SIĘ PODROBIENIA, I WYMAGAĆ JAKO GWARANCJĘ, NA KAŻDYM PŁAKONIE MARKE FABRYKI (ZASTRZEŻONA), OPATRZONĄ W PODPIS

Clin & Cie i Medal Nagrody Montyon

W Warszawie można w Paryżu u Clin et Cie, 14, rue Racine; zaś w Warszawie na prowincji, za pośrednictwem wszystkich aptekarzy u których znajdują się jednocześnie PIGUŁKI ŻELAZNE Dra RABUTEAU.

Przez cały rok otwarty

INSTYTUT LECZNICZY

D-ra BRODOWSKIEGO.

przy zbiegu ulic Oboźnej i Sewerynowa w Warszawie.

Przyjmuje chorych z rozmaitego rodzaju cierpieniami, przychodnich i na stałe (pensjonarzy).—Ceny przystępne.—Szczegółowa informacja udziela się na miejscu od 9 do 11 rano i od 5 do 7 po południu. 1995R

Przez cały rok otwarty.

Najtańsze, gustowne i w dobrym gatunku

OBICIA PAPIEROWE,

bo począwszy od 10 kop., glansowane od 25 kop. za rulon.

poleca Skład Fabryczny

pod „**Mercury**”

Senatorska № 27, obok kościoła Ś-go Antoniego. 1206R

!! WYPRZEDAŻ !!

Z powodu zmiany lokalu wszystkie gotowe ubiory męskie, znajdujące się w obecnym magazynie, wyprzedają po cenach możliwie najniższych.

1250R

E. Samet, Warszawska, Senatorska № 22.



Skład Mebli

Józefa Witkowskiego

posiada znaczny wybór Mebli własnej roboty, za dobroć i trwałość rzezy. Jest do sprzedania bufelek dębowy z dużym lustrem w ramach ozdobnych i parę garniturów gotowych wyscielanych.—Nowy-Swiat № 36. 2883

Najnowsza i najtańsza

PRALNIA BIELIZNY

ulica Długa Nr 49,

perze bardzo szybko i elegancko bez użycia środków chemicznych, które zazwyczaj bardzo niszczą bieliznę.—Z czem się poleca Pelagja. Tamże potrzebne 3 zdolne prasowazki. 2916

Dla Dzierżawców.

Wypuszcza się w dzierżawę majątek **ZABCZE i KOŁODEŻ**

od 24 Marca 1885 r., w gub. Wołyńskiej, pow. Łuckim, ziemi ornej 1500 morgów, łąk leśnych 180 m., brzegowych 55, wypasów leśnych 1800 m. Ogrodu owocowego 14 morgów. Dom mieszkalny i zabudowania gospodarskie w dostatecznej ilości. Majątek jest podzielony na trzy folwarki, z których każdy może być osobno wydzierżawiony. Wypuszcza się w tym samym terminie **Majątek Lipa**, w gub. Wołyńskiej, pow. Dubieńskim położony. Ziemi ornej 450 m.; sianożęci 140 m., wypasy na przestrzeni 280 m. Karczma, Młyn z foluszami. Wiad. szczegółowe powziąć można adresując A. Gumowskiemu, poczta Łuck, wieś Lipa. Dojazd do majątku, stacja Kiwercy-Łuck, zjazd do majątku Lipa 45 wiorst. 2077R

Zakład Wyprzedaży i Kupna B. Korpaczewskiego,

Nowy-Swiat 42.

Wyprzedaże: 1) Suknie, okrycia, chustki, damskie mało używane. 2) Ubrania męskie. 3) Starożytności różne: porcelanę, brzozy, szkła, materje, zegary itp. przedmioty domowego użytku. Mający do sprzedaży podobne znajdują tamże miejsce zbytu. 742r



Do sprzedania

Faetony, Wolanty Amerykańskie, Kocz

z fordeklem, **Bryczki** nowe i używane. Ulica Śliska № 13 nowy. 2857

Fabryka

„SYLWAN”

przy ulicy Chłodnej № 3, posiada

gotowe Szpunty,

impregnowane i kilkakroć sto tysięcy

Pudełek Aptekarskich

Wieczorkiewicz, Radliński.

2830

Poszukuje się dla szkoły elementarnej fabrycznej, dwu-klasowej, na wieś,

Starszego Nauczyciela,

któryby prócz innych urzędowo wynaganych wia domości, dokładnie posiadał język niemiecki i poprawnie tym językiem mówił. Świadectwa i oferty złożyć w Biurze Ogłoszeń pp. Rajchmana i Frendlera, Senatorska № 18, pod lit. G. C. B. 2149R

Nowo-otworzona Pracownia Ubrań damskich i dziecięcych Marii Kawko,

przy ul. Złotej Nr 22,

przyjmuje obstatunki na wszelkie roboty w zakresie toalety damskiej i dziecięcej, wykonywa robotę sumiennie i na czas oznaczony, po przystępnej cenie. Mundurki szkolne dla pańienek z własnego materiału od rs. 6. 2727

3. Włodzimierska 3.

WĘGLE KAMIENNE

w najlepszych gatunkach szląskich i krajowych kopalni.

Odstawa natychmiastowa i pod każdym względem, akurata. Biorącym wagonami ceny kopalniane z doliczeniem kosztów odstawy; oraz 2907

Drzewo opałowe i Węgiel drzewny.

Główna Reprezentacja i Kantor

Włodzimierska Nr 3.

Zakład Malowania!

na porcelanie, szkłe, fajansie, Emalji i Płótnie,

R. FIJAŁKOWSKIEGO,

Elektoralna 28.

Przyjmuje zamówienia z własnej porcelany lub powierzonej na **Serwisy stołowe, Garnitury** do mycia z monogramami lub herbami. **Okna kolorowe, Obrazy i Stacje** kościelne na płótnie, **Portrety** na porcelanie, **Kule** do gazu z napisami, **Filiżanki** cukiernicze, **Blaciki do organów, Naczynia apteczne** porcelanowe i szklane, oraz **Sztylki** z pięknymi napisami, dostarczam najtaniej w najkrótszym terminie.—**Lekcje zbiorników** rysunków i malarstwa dla dam, oraz przyjmuję **Przedmioty amatorskie** do wypalania i złocenia.—Ceny najniższe. 2898

Skład Wód Mineralnych naturalnych

przy aptece pod firmą

D. T. HEINRICH,

istniejący, 737R

zaopatrzone zostały w **Sól Vichy do kąpielii**, używaną przez osoby nie mogące udać się dla odbycia kuracji do Vichy, a także w **Pastyłki** przygotowane z wód Vichy, znane ze swego skutecznego działania ułatwiającego trawienie i pochłanianie kwasu żołądkowego.

Jest do wydzierżawienia

Plac frontowy,

przy ulicy Hożej, w bliskości placu Ś-go Aleksandra położony, mający obszerności 2,020 łokci kwadratowych, oparkaniony, z bramą wjazdową, ze stajenką drewnianą i wozownią, może być wydzierżawiony każdego czasu na stosowne przedsiębiorstwo.—Wiadomość u rządcy domu, Hoża № 12, od godziny 8—10 rano i od 3—4 po południu. 2943

Dla wspólnej nauki

z własną córką potrzeba pańienek, konwersacja w obcych językach ciągła, b. przystępne warunki. Chmielna № 26, mieszk. 7. 2890

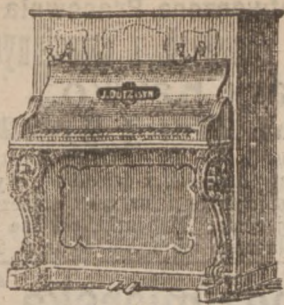
Przy familji

jest do odnajęcia w każdym czasie pokój ze stołem, usługą i pianinem, dla pańien kształcących się w Instytucie Muzycznym, mogą być nie pełnoletnie. Zapewnia się opieka.—Wiadomość od godz. 12 w połud. do 4 po południu, Mazowiecka № 1, m. 21. 2924

Lakiery

St. Petersburskiej fabryki Braci Wasiliewych do powozów, podkóg i metalowych rzeczy, sprzedają po cenach fabrycznych przy składzie skór.—**Kazimierz Miodrowski**, Świętojańska № 5/88, dawniej Paweł Grabowski. 2925

Elektoralna Nr 6.



Fabryka Fortepianów i Pianin

JANA DÜTZ,

Elektoralna Nr 6,

posiada Fortepiany i Pianina najnowszej konstrukcji, odznaczające się tonem silnym i grą elastyczną; sprzedaje po cenach przystępnych. — Fabryka przyjmuje reperacje i strojenia, które najakuratniej się wykończają.

2146R

Elektoralna Nr 6.



Do Głównego Składu KAWIORU



M. SZYROKOW,

egzystującego od roku 1831, przy ulicy Nowo-Senatorskiej, w domu p. Bogka Nr 477a,

Nadszedł transport Kawioru świeżego Astrachańskiego mało-solonego i prasowanego serwetowego, oraz i innych towarów, z czem polecam się Szan. Publiczności.

M. Szyrokow.

2126R

MAGASIN FRANÇAIS

przy rogu Krakowskiego-Przedmieścia i ulicy Trębackiej, w domu dawniej „Starej Poczty,”
zawiadamia Szanowną Publiczność, iż po otwarciu takowego, zaopatrzony został w znaczne zapasy gotowych ubiorów męskich i dzieciennych, wykonanych z najlepszych materiałów krajowych i zagranicznych, podług najnowszych fasonów.
Na każdej sztuce znajduje się cena.

Spodnie zimowe od rs. 6 do rs. 14.

Garnitury „ „ 19 „ 70.

Paletoty „ „ 19 „ 60.

Ubiorki i Paltociki dzieciinne od rs. 7 do 15.

Wielki wybór materiałów krajowych i zagranicznych na obstalunki podług miary.

Filje: w Kijowie, Charkowie i Rostowie nad Donem.

2148R

PO NIEZMIENIONYCH CENACH.



Główny Skład Wyrobów Lnianych i Pończoszniczych

Fabryki „ZYRARDÓW,”

przeniesiony został z domu Dobroczyńności do domu własnego przy ulicy
Krakowskie-Przedmieście Nr 5759.

Do Magazynu przyłączyliśmy OSOBNY WYDZIAŁ

KONFEKCJI DAMSKIEJ I MĘZKIEJ

i wykończają się, oprócz znacznego gotowego zapasu, wszelkie artykuły tejsze, jako też:

CALKOWITE WYPRAWY

jak najstaranniej, w najkrótszym czasie, podług modeli paryzkich, od zupełnie skromnych do najwykwintniejszych.

Hielle & Dittrich.

2094R

PO NIEZMIENIONYCH CENACH.

Nauka i wychowanie.

Nauczycielka z patentem udziela lekcje muzyki, oraz przysposabia panienki do zakładów naukowych, metodą poglądową. Ulica Chmielna № 28, mieszkania 11. 12969

Nauczycielka młoda z patentem poszukuje lekcji lub korepetycji języków i przedmiotów klasycznych, oraz udziela początków muzyki. Leszno N 54, m. 4, od g. 11—6. 13086

Osoba posiadająca patent Instytutu Maryjskiego z trzech-letnią praktyką, poszukuje demi-place i lekcji na godziny. Wiadomość: Hoża 14b, mieszkania 19, od godz. 11—1 po południu. 12987

Lekcje języka francuzkiego najsuwniejszej wykładane w domu i na mieście. Wiadomość: Nowy-Swiat 35, 1-sze piętro, front, od 5—7. 13093

Nauczycielka muzyki z dyplomem udziela lekcje u siebie i na mieście. Podwale № 6, mieszkania 6, od godz. 11—2. 13089

Nauczycielka z wyższym patentem gimnazjalnym udziela lekcje w domu i na mieście i przygotowuje do gimnazjum. Wiadomość: Nowy-Swiat № 4, lokalu № 31. 13093

U. b. przełożonej pensji jest pomieszczenie dla panienki, na miejscu fortepian. Ul. Chmielna № 28, mieszkania 11. 12970

Korepetycji lub lekcji poszukuje student Uniwersytetu. Warecka 7, m. 54. Zastać można od godziny 3 do 5. 13177

Nauczycielka z patentem II gimnazjum, posiadająca muzykę, języki: francuzki i niemiecki, udziela lekcji i korepetycji. Złota № 37, mieszkania 5. 13109

Potrzebny jest na wieś młody człowiek, z odpowiednią naukową kwalifikacją, katolik, dla przygotowania 11-letniego chłopca do 2-jej klasy gimnazjum filologicznego i do dozoru młodszeo chłopca. Wiadomość w księgarni G. Sennewalda, ulica Miodowa № 4.

Bona niemka poszukuje miejsca do dzieci lub na wyjazd. Wiadomość: ul. Miodowa № 3, mieszkania 51. 13163

Niemka potrzebna jest zaraz na demi-place lub na stałe do konwersacji i nauki. Ulica Nowolipie № 39, mieszkania 6. 13129

Uczeń wyższych klas gimnazjum filologicznego poszukuje miejsca guwenera. Oferty pod wrazen „Guwerner, przyjmuje biuro ogłoszeń Rajchmana i Frendlera, Senatorska 18. 1998

Francuzka potrzebna jest, któraby za mieszkanie mogła udzielać parę godzin lekcji. Wiadomość: Wspólna № 11, m. 11. 13201

Nauczycielka muzyki ze świadectwem konserwatorium i poważną rekomendacją, posiadająca języki, poszukuje lekcji. Sosnowa № 5, m. 26; zastać można do g. 2. 12767

Młoda osoba, z patentem, znająca języki, nauki klasyczne, matematykę, oraz muzykę, poszukuje lekcji lub korepetycji. Jerozolimska № 21, mieszkania 11. 1919

Posjanka z wyższym patentem poszukuje lekcji na pensjach lub prywatnie. Oferty składać proszę pod literami A. C. w Kurjerze Warszawskim. 13037

Nauczycielka która ukończyła gimnazjum 2-e, z wyższym patentem, poszukuje lekcji. Nowogrodzka № 23, mieszkania 4. 12976

Wielki wybór materiałów krajowych i zagranicznych na obstalunki podług miary.

